

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 42

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 19 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 919 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–4
Decizia nr. 1.008 din 27 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri	4–5
Decizia nr. 1.018 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
11. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 919

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexele nr. 5 și 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Zaharie Bloj în Dosarul nr. 3.030/102/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.147D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus o cerere prin care solicită admiterea acesteia, precum și judecarea în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.030/102/2011, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexele nr. 5 și 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost invocată de Zaharie Bloj, angajat în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, într-un dosar având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a respins cererea acestuia privind constatarea îndeplinirii condițiilor legale pentru pensionare pentru limită de vârstă, precum și obligarea Casei de Pensii Sectoriale a Ministerului Administrației și Internelor la emiterea deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prin stabilirea unor vârste standard de pensionare diferite și a unor stagii complete de cotizare diferite pentru persoane născute la date diferite, dar care solicită înscrierea la pensie în același interval, se ajunge la crearea unei discriminări nejustificate pe criteriul de vârstă. Se mai arată că din titlurile coloanelor din anexele menționate nu rezultă vârsta standard de pensionare, ci vârsta asiguratului la ieșirea la pensie stabilită în funcție de data nașterii.

Autorul excepției de neconstituționalitate mai invocă Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 4 aprilie 2011, prin care a fost soluționat recursul în interesul legii cu privire la modalitatea de stabilire a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare utilizate pentru determinarea punctajului mediu anual în operațiunile de calculare a pensiilor din sistemul public.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Aceasta consideră că reglementarea în discuție nu creează o discriminare pe criteriu de vârstă, întrucât nu stabilește vârste standard de pensionare diferite și stagii complete de cotizare diferite, pentru persoane născute la date diferite, dar care solicită înscrierea la pensie în același interval. Principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. Principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune un tratament egal în situații care nu sunt diferite. Instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni, care se află în situații diferite, nu este contrară principiului egalității.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că, în mod indubitabil, chiar și dintr-o analiză sistematică și literală a textului nu apare niciun element de natură a conduce la concluzia că textul legal criticat conține dispoziții care ar putea înfrânge principiul constituțional în cauză sau care creează o discriminare pe criteriul de vârstă, întrucât prin reglementarea în discuție nu se stabilesc vârste de pensionare diferite și stagii complete de cotizare diferite pentru persoane născute la date diferite, dar care solicită înscrierea la pensie în același interval și deci nu instituie vreo inegalitate în raport cu prevederile din Constituție invocate în cauză, reglementările din cuprinsul dispozițiilor legale criticate fiind aplicabile, fără nicio discriminare, pentru toate persoanele care se pensionează, aflate în situațiile prevăzute de aceste dispoziții legale și care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta apreciază că pensia pentru limită de vârstă se cuvine persoanelor care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în fața instanței de judecată, îl constituie prevederile dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexele nr. 5 și 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Având în vedere situația personală a autorului excepției, acesta fiind funcționar public cu statut special, precum și motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie, de fapt, dispozițiile coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care se referă la vârsta de pensionare, stagiile complete și stagiile minime de cotizare în specialitate, pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă faptul că există o discriminare între două categorii de persoane care au realizat același stagiul de cotizare și care solicită deschiderea dreptului la pensie în același timp, singura diferență dintre ele fiind vârsta. Astfel, o categorie poate solicita deschiderea dreptului la pensie, iar alta nu.

Prin Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 9 august 2012, Curtea Constituțională a statuat că principiul contributivității stă la baza întregului sistem public de pensii, dreptul la pensie, precum și quantumul pensiei fiind acordat, respectiv determinat ca urmare a contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat. Contribuțiile astfel realizate nu se circumscriu numai pensiilor pentru limită de vârstă, ci și tuturor celorlalte pensii. Așadar, quantumul pensiei va reflecta atât stagiul de cotizare, cât și veniturile realizate în cursul acestuia, însă deschiderea drepturilor de pensie este condiționată și de vârsta asiguratului determinată în funcție de data nașterii sale.

În consecință, legiuitorul din 2010 a prevăzut *expressis verbis* o soluție legislativă de natură să stopeze valurile de pensionări ce ar fi grevat asupra bugetului asigurărilor sociale de stat, buget care prezintă un deficit semnificativ și care continuă să crească. De altfel, soluția exista anterior Legii nr. 263/2010, în privința pensiei anticipate și a celei anticipate parțial, fiind introdusă prin art. I pct. 70 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001.

Trebuie observat că legea instituie un dublu criteriu pentru ieșirea la pensie pentru limită de vârstă: vârsta și stagiul complet de cotizare. Având în vedere deficitul bugetului de asigurări sociale menționat, legiuitorul a instituit o grilă de creștere progresivă a vârstei de pensionare, iar data nașterii este un criteriu obiectiv pentru determinarea acesteia, întrucât raportat la ea se stabilește vârsta de pensionare. Acest tip de reglementare există în majoritatea sistemelor naționale, ea fiind

justificată de asigurarea resurselor necesare finanțării sistemului public de pensii, în condițiile în care, pe de o parte, se înregistrează o scădere a numărului populației active și, pe de altă parte, o creștere a speranței de viață a persoanelor aflate la pensie.

În ceea ce privește invocarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 19 mai 2011, Curtea observă că ea a vizat o situație existentă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010.

În această decizie a fost analizată neconcordanța dintre două categorii de dispoziții normative pretins contradictorii: unele prevăzute de anexa nr. 3 la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000 și altele prevăzute de anexa nr. 9 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 340/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 10 mai 2001, care își propuneau să le detalieze pe primele. Soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție a vizat rezolvarea acestei contradicții care ținea, în opinia acesteia, de ierarhia normelor juridice.

Pentru a tranșa definitiv problemele legate de luarea în calcul a datei nașterii pentru stabilirea vârstei de pensionare, legiuitorul a stabilit *expressis verbis* că prima o determină pe cea de-a doua, ambele fiind indisolubil legate între ele. În aceste condiții, aspectele rezultate din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4 din 4 aprilie 2011 nu mai subsistă sub actuala reglementare; de data aceasta, pentru a nu da naștere la interpretări divergente, legiuitorul a stabilit că ceea ce primează la stabilirea dreptului de pensie este situația personală a asiguratului, și nu a altor asigurați (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.238 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 16 noiembrie 2011).

De asemenea, Curtea reține că legiuitorul nu este obligat la adoptarea unei soluții legislative care să preia cele stabilite în decizia pronunțată în urma soluționării unui recurs în interesul legii, ci poate adopta o reglementare nouă și neechivocă (a se vedea, pentru o situație similară, Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011). Decizia pronunțată în urma promovării unui recurs în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii (Decizia Curții Constituționale nr. 221 din 9 martie 2010, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 26 aprilie 2010), și nu de legiferare (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), și își găsește aplicabilitatea atât timp cât temeiul de drept, mai precis norma interpretată, este în vigoare.

În concluzie, Curtea reține că soluția din 2010 a legiuitorului vizează, pe de o parte, asigurarea unui echilibru între resursele financiare existente și cheltuielile ocazionate de plata pensiilor, în condițiile unui deficit al bugetului asigurărilor sociale în creștere, iar, pe de altă parte, tranșarea definitivă a unei probleme care a dat naștere unei interpretări cel puțin discutabile. Astfel, dublul criteriu folosit este de natură să satisfacă exigențele art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, dispozițiile legale respective aplicându-se persoanelor care se află în aceeași situație juridică.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor coloanei I cu titlul „luna și anul nașterii” din anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Zaharie Bloj în Dosarul nr. 3.030/102/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.008

din 27 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faribo Prodcum” — S.R.L. din comuna Ghindari, județul Mureș, în Dosarul nr. 3.295/308/2011 al Judecătoria Sighișoara și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.343D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea criticată este justificată de necesitatea protejării minorilor în raporturile de muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.295/308/2011, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Faribo Prodcum” — S.R.L. din comuna Ghindari, județul Mureș, cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât legiuitorul nu a avut în vedere că deja exista o reglementare asemănătoare în cuprinsul art. 12 și 13 din Codul muncii și nici nu a ținut cont de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, fără a arăta însă în ce constă contrarietatea față de aceste din urmă dispoziții. De asemenea, consideră că textul criticat contravine dreptului la muncă, libertății economice și dreptului la un nivel de trai decent. În acest sens, arată că persoana angajată avea vârsta de 15 ani și o lună, avea acordul tutorelui și provenea dintr-o familie săracă, cu dificultăți în a se întreține. Totodată, susține că art. 12 din Legea nr. 52/2011 înfrânge dispozițiile art. 49 din Constituție referitoare la protecția copiilor și a tinerilor, pentru că interzice angajarea minorilor cu o vârstă mai mică de 16 ani. Pentru motivele arătate, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Judecătoria Sighișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, iar prevederile art. 41, 47 și 49 din Constituție se referă la persoane fizice, iar nu la persoane juridice, așa cum este autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, acestea reprezentând o expresie a dispozițiilor constituționale referitoare la protecția copiilor și a tinerilor.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, consideră că, în realitate, criticile invocate privesc necorelări între diferite texte de lege și probleme de fapt, iar nu veritabile probleme de neconstituționalitate de competența instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 20 aprilie 2011, dispoziții potrivit cărora „(1) *Următoarele fapte săvârșite de beneficiar constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:*

a) *încălcarea prevederilor art. 4 și art. 9 alin. (2), cu amendă de 10.000 lei;*

b) *încălcarea prevederilor art. 5 alin. (2) lit. a)—d) și f) și art. 7 alin. (1) și (2), cu amendă de 6.000 lei;*

c) *încălcarea prevederilor art. 6, cu amendă de 20.000 lei și interzicerea utilizării zilierilor pe toată durata de existență a beneficiarului.*

(2) *Prevederile alin. (1) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”*

În realitate, Curtea constată că obiectul criticii de neconstituționalitate îl constituie doar dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 52/2011, întrucât doar acestea se aplică autorului excepției, stabilind că reprezintă contravenție încălcarea art. 4 din aceeași lege care se referă, între altele, și la interdicția de a angaja ca zilier persoane cu o vârstă mai mică de 16 ani.

În opinia autorului excepției, aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 45 vizând libertatea economică, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 49 referitor la protecția copiilor și a tinerilor și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor raportate la art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea constată că argumentele invocate de autorul excepției nu vizează existența unor eventuale efecte retroactive ale legii, aspect la care se referă textul constituțional amintit, astfel că această critică urmează a fi respinsă ca fiind nemotivată, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

De asemenea, autorul excepției nu arată în ce mod anume textul de lege criticat discriminează și nici care sunt categoriile de persoane discriminate, ci susține doar faptul că, distinct de dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Codul muncii, care interzic angajarea minorilor cu o vârstă mai mică de 16 ani, dar prevăd totuși o excepție pentru minorul care a împlinit 15 ani și are acordul părinților sau al reprezentanților legali, prevederile art. 12 din Legea nr. 52/2011 instituie o reglementare asemănătoare, dar fără a permite angajarea minorului cu o vârstă mai mică de 16 ani.

Curtea reține că reglementarea distinctă a art. 12 din Legea nr. 52/2011 față de cea a Codului muncii este justificată prin situația deosebită a zilierilor față de ceilalți salariați. Astfel, dacă în cazul celor din urmă încheierea contractului individual de muncă reprezintă o garanție pentru drepturile ce izvorăsc din raporturile de muncă, caracterul ocazional, de scurtă durată al raporturilor de muncă ce se nasc între beneficiar — cel care angajează — și zilier, face imposibilă încheierea contractului amintit, astfel că sunt necesare garanții suplimentare pentru a se asigura respectarea drepturilor celor care muncesc. O asemenea garanție apare cu atât mai necesară atunci când sunt avuți în vedere minorii, astfel că, pentru protejarea acestora și în spiritul celor prevăzute de art. 49 din Constituție, legiuitorul a interzis angajarea ca zilier a persoanelor care nu au împlinit vârsta de 16 ani. O astfel de diferență de tratament juridic este nu numai justificată, dar și proporțională cu obiectivul urmărit de legiuitor, anume acela de a proteja minorii în exercitarea de către aceștia a raporturilor de muncă.

În continuare, analizând criticile formulate în raport cu dispozițiile art. 41, 45, 47 și 49, Curtea constată că acestea pun în discuție problema respectării drepturilor minorului în raporturile de muncă, în calitate de zilier. Or, apreciază că o astfel de critică nu poate fi reținută, fiind formulată de o persoană care nu poate justifica un interes în acest sens, respectiv de beneficiarul activităților cu caracter ocazional prestate de zilier. Acesta ar putea critica încălcarea drepturilor sale, iar nu pe cele ale celeilalte părți a raportului de muncă.

În sfârșit, având în vedere că nu s-a reținut încălcarea niciunui drept fundamental, Curtea constată că sunt lipsite de temei criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faribo Prodcom” — S.R.L. din comuna Ghindari, județul Mureș, în Dosarul nr. 3.295/308/2011 al Judecătoriei Sighișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.018

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b)

din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în Dosarul nr. 17.836/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 846D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Florica Ichim a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 17.836/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în recursul formulat împotriva sentinței prin care s-au acordat, în temeiul textului de lege criticat, despăgubiri materiale reprezentând echivalentul bunurilor confiscate ca urmare a unei hotărâri de condamnare cu caracter politic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

1. În materia despăgubirilor pentru daune materiale suferite de persoanele persecutate din motive politice în perioada comunistă, există 3 reglementări paralele cu aceeași finalitate, respectiv repararea prejudiciului cauzat de preluarea abuzivă de către stat a imobilelor ca urmare a condamnărilor politice și a măsurilor administrative asimilate acestora, după cum urmează: art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, art. 1 din Legea nr. 10/2001 și textul de

lege criticat, respectiv art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009.

2. Totodată, prin considerentele Deciziei nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, apreciind că prin reglementările anterior menționate, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 221/2009, statul crease deja cadrul legislativ care să garanteze realizarea dreptului la restituire a imobilelor preluate abuziv.

3. Prin Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul la restituire sau la despăgubiri nu este unul absolut, putând fi supus anumitor condiții sau limitări.

4. Textul de lege criticat creează premisele unei discriminări, deoarece se instituie, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, un tratament juridic diferit pentru persoane aflate în situații similare, în sensul că destinatarii acestei legi sunt favorizați în raport cu persoanele îndreptățite care au urmat procedura administrativă prevăzută de Legea nr. 10/2001, sub aspectul regimului stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv care nu pot fi restituite în natură.

5. În final, autorul apreciază că prin dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 se aduce atingere normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 ce reglementează cu privire la interzicerea paralelismului legislativ, precum și a obligației ca norma juridică să fie redactată cu precizie și claritate. Consecința este aplicarea neunitară a textului de lege criticat de către instanțele de judecată, afectându-se astfel principiul dreptății ca valoare supremă a statului român.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în materia restituirilor au fost adoptate mai multe acte normative privind retrocedarea bunurilor imobile confiscate sau naționalizate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, prin toate aceste reglementări statul creând cadrul legislativ care să garanteze realizarea dreptului la restituire sau la acordarea unei despăgubiri în caz de imposibilitate a restituirii în natură. Din această perspectivă textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală privind statul de drept, democratic și social, în care dreptatea este valoarea supremă. Chiar dacă legiuitorul a adoptat mai multe acte normative privind retrocedarea bunurilor imobile confiscate sau naționalizate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, aceste legi nu constituie însă reglementări paralele, întrucât nu deschid calea unei reparații multiple pentru același bun, chiar dispozițiile textului criticat înlăturând această posibilitate, condiționând acordarea de despăgubiri de nerestituirea bunurilor respective sau de neacordarea de despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 sau ale Legii nr. 247/2005.

Cu privire la încălcarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 se arată că în cadrul controlului de constituționalitate se verifică conformitatea unei dispoziții legale cu Legea fundamentală, iar nu cu un alt act normativ adoptat de legiuitorul român. Chiar dacă s-ar aprecia admisibilă o astfel de verificare, textul de lege criticat nu vine în contradicție cu dispozițiile de tehnică legislativă cuprinse în art. 2 alin. (1), art. 14 și art. 16 din Legea nr. 24/2000, fiind redactat clar și explicit.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, de vreme ce acestea se referă la persoanele cărora li s-au aplicat măsurile prevăzute de lege și cărora nu le-au fost restituite bunurile sau nu au obținut despăgubiri în condițiile Legii nr. 10/2001. Prevederile legale criticate fac parte din categoria actelor normative prin care s-a legiferat în domeniul măsurilor reparatorii care se acordă persoanelor privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora. Or, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 376 din 22 martie 2011, că legiuitorul este liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite de a beneficia de aceste despăgubiri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, cu modificările aduse prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 202/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul cuprins: „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la: (...)

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în

condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare;”.

Autorul excepției arată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la caracterul statului român și alin. (5) privind respectarea supremației Constituției și a legilor, precum și ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția, Curtea observă că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Prin Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012*, nepublicată la momentul pronunțării prezentei decizii, excepția a fost respinsă, reținându-se, în esență, următoarele:

1. Criticile de neconstituționalitate formulate de autor se bazează, în esență, pe argumentele ce au fundamentat soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010.

2. Contrar acestor susțineri, decizia Curții Constituționale la care s-a făcut referire nu se poate aplica, însă, *ad similibet*, și prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, întrucât obiectul de reglementare al acestor dispoziții este distinct de cel reglementat la lit. a) teza întâi. Astfel, dispozițiile legale declarate neconstituționale stabileau „acordarea unor despăgubiri pentru *prejudiciul moral* suferit prin condamnare”, în timp ce art. 5 alin. (1) lit. b) vizează „acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative”. Așadar, natura despăgubirilor reglementate de cele două texte este diferită, în sensul că lit. a) al art. 5 reglementează acordarea despăgubirilor pentru prejudicii *morale*, în timp ce la lit. b) sunt prevăzute despăgubiri pentru prejudicii *materiale*. Această distincție este esențială sub aspectul regimului juridic specific și determină lipsa de incidență a considerentelor referitoare la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010.

3. În plus, cu acest prilej, Curtea observă că în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1.087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, Decizia nr. 521 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 25 iulie 2012, precum și Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 anterior menționată, a statuat că acordarea de indemnizații reparatorii ori despăgubiri pentru daune morale este la libera apreciere a legiuitorului, care — în temeiul art. 61 din Legea fundamentală, potrivit căruia „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării” — este competent să stabilească condițiile și criteriile de acordare a acestui drept.

Acest raționament nu se poate aplica în ceea ce privește acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile materiale rezultate în urma confiscării bunurilor prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, astfel cum procedează autorul excepției. În acest caz statul este obligat la repararea prejudiciului prin acordarea de despăgubiri, pentru garantarea dreptului de proprietate al persoanelor vizate de textul de lege criticat.

*) Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 11 decembrie 2012.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 22 noiembrie 2010, a sugerat, cu titlu pur orientativ, tipul de măsuri pe care statul român le-ar putea lua pentru a pune capăt situației structurale cum ar fi „*plafonarea despăgubirilor și eșalonarea lor pe o perioadă mai lungă*” (paragraful 235), iar nu renunțarea la acordarea acestora, sens în care autorul excepției a formulat concluziile sale, în ansamblu.

4. Curtea mai observă că unul dintre argumentele admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 a fost acela că — în domeniul acordării de despăgubiri pentru daunele morale persoanelor persecutate din motive politice în perioada comunistă — există reglementări paralele, ceea ce contravine art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală privind statul de drept, democratic și social, în care dreptatea este valoarea supremă.

Aceste argumente, reiterate de autor în motivarea prezentei excepții, nu pot fi reținute, deoarece, potrivit textului de lege criticat, acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative este condiționată de nerestituirea bunurilor respective sau de neobținerea despăgubirilor prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, sau ale Legii nr. 247/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Mai mult, Curtea observă că prin dispozițiile art. 5 alin. (11) din Legea nr. 221/2009, introduse prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, s-a prevăzut că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor reglementate de textul de lege criticat, instanța judecătorească va lua în considerare și măsurile reparatorii deja acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive

politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Așa fiind, Curtea constată că argumentele autorului excepției referitoare la un pretins „paralelism legislativ” între textul de lege criticat și prevederile art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 și art. 1 din Legea nr. 10/2001 nu pot fi primite.

5. Referitor la susținerea potrivit căreia textul de lege criticat creează premisele unei discriminări, deoarece instituie un tratament juridic diferit pentru persoane aflate în situații similare, Curtea observă că aceasta nu poate fi primită, deoarece atât Legea nr. 10/2001, cât și Legea nr. 221/2009 sunt acte normative cu caracter reparator, scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea acestora fiind similar, pe de-o parte, restituirea în natură sau acordarea de despăgubiri potrivit Legii nr. 10/2001, pe de altă parte, acordarea de despăgubiri potrivit Legii nr. 221/2009.

6. Revenind la cele statuate prin Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012, Curtea observă că textul art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 nu distinge cu privire la natura bunurilor pentru care se vor acorda despăgubiri, însă interpretarea și aplicarea acestuia intră în competența judecătorului *a quo*. Totodată, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, subiectele prevăzute de art. 329 din Codul de procedură civilă au posibilitatea de a promova un recurs în interesul legii, solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în Dosarul nr. 17.836/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ministerul Tineretului și Sportului se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, având rol de sinteză și de coordonare a aplicării strategiei și politicilor Guvernului în domeniile tineretului și sportului.

(2) Ministerul Tineretului și Sportului are sediul principal în municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2, și își desfășoară o parte din activitatea specifică și în str. Eremia Grigorescu nr. 26, sectorul 1.

CAPITOLUL II

Principalele atribuții ale Ministerului Tineretului și Sportului

Art. 2. — (1) În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale generale, Ministerul Tineretului și Sportului exercită următoarele atribuții cu caracter general:

a) asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniile tineretului și sportului; fundamentează și propune Guvernului politici în domeniile tineretului și sportului;

b) inițiază, elaborează ori, după caz, avizează proiecte de acte normative, în vederea realizării obiectivelor strategice și a politicilor în domeniile tineretului și sportului;

c) asigură administrarea bunurilor proprietate publică și/sau privată a statului încredințate, potrivit prevederilor legale pentru desfășurarea activității aferente domeniilor de tineret și sport, prin unitățile din subordine;

d) asigură, în numele statului român, în condițiile legii, reprezentarea pe plan intern și internațional în domeniile tineretului și sportului;

e) asigură urmărirea aplicării și controlul respectării legilor și a celorlalte acte normative din domeniile tineretului și sportului;

f) colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții publice și persoane juridice de drept public sau privat, române ori străine;

g) asigură aplicarea acordurilor internaționale în domeniile sale de activitate, precum și promovarea de noi acorduri.

(2) Ministerul Tineretului și Sportului îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau prin alte acte normative privind politicile în domeniile tineretului și sportului.

Art. 3. — (1) În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale în domeniul activității de tineret, Ministerul Tineretului și Sportului are următoarele atribuții specifice:

a) aplică politica guvernamentală pentru tineret;

b) fundamentează și elaborează studii și cercetări, analize și prognoze privind problemele tineretului, în colaborare cu persoane juridice ori fizice autorizate;

c) colaborează și sprijină structurile de și pentru tineret, legal constituite, în vederea atingerii obiectivelor cuprinse în programele sale;

d) elaborează programe în scopul finanțării acțiunilor proprii;

e) autorizează și avizează desfășurarea activităților din bazele proprii;

f) stabilește contacte la nivel internațional cu instituții și organisme similare;

g) organizează activități de profil cu caracter național și internațional, asigurându-se în acest fel participarea directă și pe bază de reciprocitate la manifestări similare peste hotare;

h) înființează centre de tineret noi prin amenajarea spațiilor și imobilelor neutilizate din domeniul public al statului sau a spațiilor aflate în administrarea instituțiilor din subordinea sa;

i) colaborează direct sau prin structurile specializate din subordinea sa cu autoritățile publice centrale în domeniul educației, cercetării, dezvoltării regionale, precum și cu alte asemenea autorități, în domenii de interes comun;

j) avizează proiectele de acte normative inițiate de alte instituții în domeniul tineretului;

k) fundamentează și elaborează studii și cercetări, analize și prognoze privind problematica studentescă;

l) elaborează și implementează planul de reabilitare și de extindere a centrelor de agrement;

m) asigură organizarea și administrarea centrelor de agrement;

n) elaborează regulamentul de organizare și funcționare al centrelor de agrement și metodologia privind repartizarea locurilor în taberele studentești;

o) elaborează și implementează planul de extindere și dezvoltare a rețelei caselor de cultură ale studenților;

p) coordonează și monitorizează buna desfășurare a activităților specifice caselor de cultură ale studenților și ale Complexului Cultural-Sportiv Studentesc „Tei” din București;

q) elaborează și derulează proiecte și programe naționale și internaționale în interesul studenților;

r) acordă asistență de specialitate studenților și structurilor asociative studentești în vederea elaborării unor proiecte și programe care au obiective privind impulsivitatea participării studenților, sub diversele ei forme, inclusiv prin implicarea acestora în actul decizional, stimularea creativității studenților, promovarea mobilității studenților în spațiul european și atenuarea impactului factorilor de risc care conduc la marginalizare și excludere socială;

s) sprijină formarea, pregătirea și perfecționarea profesională a studenților și a tinerilor;

ș) editează, produce și difuzează materiale de specialitate, cuprinzând informații utile tinerilor, precum și instituțiilor și structurilor asociative studențești implicate în activitatea de tineret;

t) organizează direct sau prin instituțiile din subordine activități de agrement, tabere sociale și tematice pentru copii, studenți și tineri;

ț) acreditează, în vederea colaborării, persoane juridice și fizice, pentru organizarea de tabere pentru copii, studenți și tineri;

u) organizează evenimente în vederea promovării programelor de tineret.

(2) Finanțarea acțiunilor de tineret se poate face din veniturile realizate prin derularea de programe și acțiuni specifice, din donații și sponsorizări, precum și din fondurile alocate de la bugetul de stat în acest scop, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 4. — În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale în domeniul absorbției fondurilor europene, Ministerul Tineretului și Sportului are următoarele atribuții specifice:

a) asigură absorbția fondurilor europene în domeniul tineretului și sportului;

b) accesează fonduri structurale destinate susținerii politicilor de coeziune în domeniul tineretului și sportului, cu respectarea metodologiei specifice, în calitate de gestionar, beneficiar sau partener;

c) gestionează fonduri publice și fonduri atrase de la organisme finanțatoare interne sau internaționale, pe care le alocă susținerii inițiativelor tinerilor și ale structurilor neguvernamentale de și pentru tineret, conform legislației specifice;

d) conlucrează cu Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, în vederea finalizării programului „Youth in Action”.

Art. 5. — (1) În îndeplinirea rolului și a obiectivelor sale în domeniul sportului, Ministerul Tineretului și Sportului îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 18 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), Ministerul Tineretului și Sportului îndeplinește și următoarele atribuții:

a) organizează activități sportive și evenimente în vederea promovării programelor de sport;

b) recunoaște existența și practicarea oficială a unei noi ramuri de sport pe teritoriul României;

c) asigură implementarea politicilor Guvernului și ale Uniunii Europene cu privire la dezvoltarea durabilă și armonioasă a copiilor și tinerilor;

d) realizează strategia națională de sport și educație fizică cu scopul îmbunătățirii stării de sănătate a populației României;

e) gestionează fonduri publice și fonduri atrase (interne sau internaționale) pe care le alocă susținerii proiectelor de dezvoltare a federațiilor sportive naționale, pe ramură de sport;

f) stabilește politicile și strategiile naționale în conformitate cu normele Uniunii Europene în domeniul sportului, pe acțiuni, măsuri de monitorizare și evaluare a impactului proiectelor care vor fi utilizate de federațiile sportive naționale, precum și de cluburile sportive din România.

CAPITOLUL III

Structura organizatorică și conducerea Ministerului Tineretului și Sportului

Art. 6. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Tineretului și Sportului este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) În cadrul structurii organizatorice prevăzute la alin. (1), prin ordin al ministrului tineretului și sportului se pot organiza servicii, birouri, compartimente sau colective temporare, potrivit legii, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

(3) Personalul Ministerului Tineretului și Sportului este compus din demnitari și înalți funcționari publici, funcționari publici cu funcții publice generale sau specifice, și din personal contractual.

(4) În cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și al unităților subordonate se pot înființa unități de management pentru implementarea proiectelor cu finanțare nerambursabilă, conduse de către un șef de birou, conform legislației în vigoare, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

(5) Structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților de management se stabilesc prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(6) Ministrul tineretului și sportului numește personalul unităților de management, în condițiile legii, și stabilește competențele șefului de birou.

Art. 7. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Tineretului și Sportului este de 202, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.

(2) Numărul de posturi necesar pentru fiecare compartiment din structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 se stabilește prin ordin al ministrului tineretului și sportului, în condițiile legii.

(3) Atribuțiile compartimentelor din cadrul aparatului propriu al Ministerului Tineretului și Sportului se stabilesc în conformitate cu structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1, prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului se stabilesc prin fișa postului, potrivit legii.

(5) Statul de funcții pentru aparatul propriu al Ministerului Tineretului și Sportului se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(6) Încadrarea și salarizarea personalului se fac potrivit prevederilor legale.

Art. 8. — (1) Conducerea Ministerului Tineretului și Sportului este exercitată de către ministru.

(2) Ministrul tineretului și sportului îndeplinește, potrivit legii, funcția de ordonator principal de credite.

(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, ministrul tineretului și sportului reprezintă ministerul în raporturile cu celelalte autorități publice, cu alte persoane juridice, cu persoane fizice, precum și cu organisme și organizații din țară și din străinătate.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul tineretului și sportului emite ordine și instrucțiuni.

Art. 9. — (1) Ministrul tineretului și sportului îndeplinește, în domeniul de activitate al ministerului, atribuțiile generale prevăzute de Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministrul tineretului și sportului îndeplinește și alte atribuții specifice, stabilite prin alte acte normative.

(3) Ministrul tineretului și sportului numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul din cadrul aparatului propriu al ministerului.

Art. 10. — (1) Ministrul tineretului și sportului este ajutat în activitatea de conducere de 2 secretari de stat și un subsecretar de stat numiți prin decizie a prim-ministrului.

(2) Funcțiile de ministru, secretar de stat și subsecretar de stat sunt funcții de demnitate publică, potrivit legii.

(3) Secretarii de stat și subsecretarul de stat îndeplinesc atribuțiile stabilite prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

Art. 11. — (1) Ministerul Tineretului și Sportului are un secretar general și 2 secretari generali adjuncți, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general și secretarii generali adjuncți îndeplinesc atribuțiile prevăzute de Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare, de regulamentul de organizare și funcționare și coordonează activitățile delegate prin ordin al ministrului tineretului și sportului, acționând pentru ducerea la îndeplinire a acestora, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

Art. 12. — (1) Pe lângă ministrul tineretului și sportului funcționează, ca organ consultativ, Consiliul Național pentru Tineret și Consiliul Național pentru Sport. Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului Național pentru Tineret și ale Consiliului Național pentru Sport se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(2) Consiliul Național pentru Tineret și Consiliul Național pentru Sport se întrunesc, la cererea ministrului tineretului și sportului, pentru dezbaterăa unor probleme privind activitatea specifică.

Art. 13. — (1) Pe lângă ministrul tineretului și sportului funcționează, ca organ consultativ, Colegiul ministerului. Componenta și regulamentul de organizare și funcționare ale Colegiului ministerului se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(2) Colegiul ministerului se întrunește, la cererea ministrului tineretului și sportului, pentru dezbaterăa unor probleme privind activitatea specifică.

(3) Ministrul tineretului și sportului este președintele Colegiului ministerului. În lipsa acestuia, atribuțiile președintelui se exercită de unul dintre secretarii de stat, desemnat de ministrul tineretului și sportului.

Art. 14. — La nivelul Ministerului Tineretului și Sportului pot funcționa și alte consilii consultative pe probleme de tineret și sport. Înființarea, desființarea, competențele și componenta acestor consilii se stabilesc prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

Art. 15. — Prin ordin, ministrul tineretului și sportului poate delega unele dintre atribuțiile sale secretarilor de stat, subsecretarului de stat sau altei persoane desemnate de acesta, în condițiile legii.

Art. 16. — Conducătorii instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului sunt numiți și eliberați din funcție de către ministrul tineretului și sportului, cu respectarea condițiilor legale.

CAPITOLUL IV

Unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului

Art. 17. — (1) Unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului și sursele de finanțare ale acestora sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Numărul maxim de posturi pentru unitățile subordonate ministerului este de 3.300.

(3) Repartizarea numărului maxim de posturi, structura organizatorică și statele de funcții pentru instituțiile din subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, prevăzute în anexa nr. 2, se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile instituțiilor subordonate Ministerului Tineretului și Sportului, prevăzute în anexa nr. 2, se stabilesc prin regulamentul-cadru de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului tineretului și sportului. În termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării regulamentul-cadru, conducătorii unităților subordonate au obligația de a elabora și adopta propriul regulament de organizare și funcționare, în condițiile și limitele stabilite de regulamentul-cadru.

Art. 18. — (1) Direcțiile județene pentru sport și tineret, respectiv Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, se organizează și funcționează ca servicii publice deconcentrate ale Ministerului Tineretului și Sportului, cu personalitate juridică.

(2) Direcțiile județene pentru sport și tineret, respectiv Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București sunt finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

Art. 19. — Direcțiile județene pentru sport și tineret, respectiv Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București, îndeplinesc atribuțiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 776/2010 privind organizarea și funcționarea direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv a Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, precum și alte atribuții stabilite prin acte normative specifice activității de tineret și sport.

Art. 20. — Casele de cultură ale studenților și Complexul Cultural-Sportiv Studentesc „Tei” sunt instituții publice ale Ministerului Tineretului și Sportului și îndeplinesc atribuțiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 801/2004 privind organizarea și funcționarea caselor de cultură ale studenților și a Complexului Cultural-Sportiv Studentesc „Tei”.

Art. 21. — Cluburile sportive, persoane juridice de drept public ale Ministerului Tineretului și Sportului, sunt instituții publice, care au ca obiect de activitate:

- a) realizarea performanțelor sportive, selecția, pregătirea și participarea la competiții sportive interne și internaționale;
- b) promovarea spiritului de fairplay, combaterea și prevenirea violenței și dopajului în activitatea sportivă;
- c) promovarea uneia sau mai multor discipline sportive;
- d) administrarea bazei materiale sportive proprii;
- e) organizarea de competiții sportive în conformitate cu statutele și regulamentele federațiilor sportive naționale;
- f) alte activități în vederea realizării scopului și obiectului de activitate, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 22. — Complexele sportive naționale sunt instituții publice, cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului. Obiectul de activitate al acestora constă în administrarea bazelor sportive de interes național și

internațional, destinate cu prioritate pregătirii loturilor naționale și olimpice, precum și organizării competițiilor sportive la nivel național și internațional.

Art. 23. — Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor este instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, și are ca obiect de activitate formarea, promovarea și perfecționarea antrenorilor și a altor specialiști din domeniul sportului, în conformitate cu Statutul antrenorului și cu celelalte dispoziții legale în vigoare.

Art. 24. — Institutul Național de Cercetare pentru Sport, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, cu sediul în municipiul București, bd. Basarabia nr. 37—39, sectorul 2, se organizează și funcționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 25. — Muzeul Sportului este instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului, cu sediul în municipiul București, Bulevardul Mărăști nr. 20 A, sectorul 1, și are ca obiect de activitate achiziționarea, conservarea, cercetarea și expunerea colecțiilor de bunuri din domeniul educației fizice și sportului.

Art. 26. — (1) Ministerul Tineretului și Sportului și toate unitățile aflate în subordinea acestuia pot închiria bunurile imobile pentru necesități proprii și pot închiria, la rândul lor, bunurile imobile unor operatori economici sau pot da în folosință gratuită a altor instituții de utilitate publică spații situate în imobilele proprietate publică sau privată a statului, în care își desfășoară activitatea și pe care le administrează, în condițiile legii, cu păstrarea destinației acestora.

(2) Închirierea bunurilor imobile se va face potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului tineretului și sportului, în condițiile legii.

(3) Veniturile rezultate din închirierea bunurilor prevăzute la alin. (1), respectiv veniturile realizate din închirieri de către instituțiile subordonate se vor reține și gestiona conform prevederilor legale în vigoare; aceste venituri pot fi utilizate și pentru modernizarea imobilelor respective, conform actelor normative în vigoare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 27. — Ministerul Tineretului și Sportului are în dotare un parc auto, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 28. — Achizițiile publice din veniturile proprii Ministerului Tineretului și Sportului care fac obiectul de activitate al Ministerului Tineretului și Sportului se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare de către aparatul central, prin direcțiile de specialitate.

Art. 29. — Încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se aprobă prin ordin al ministrului tineretului și sportului în termen de maximum 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea dispozițiilor legale și a regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

Art. 30. — Ministerul Tineretului și Sportului va prelua toate drepturile și obligațiile Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, inclusiv personalul, cu menținerea drepturilor salariale deținute, și bunurile mobile și imobile aflate în administrarea sau, după caz, în proprietatea acesteia, potrivit prevederilor art. 29.

Art. 31. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului tineretului și sportului se aprobă Procedura-cadru de închiriere și concesionare a bazei materiale destinate activității de educație fizică și sport și pentru activitatea de tineret, inclusiv a terenurilor aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului și pentru aprobarea contractului-cadru de închiriere, în condițiile legii.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului tineretului și sportului se aprobă Procedura-cadru de închiriere a bunurilor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului și pentru aprobarea contractului-cadru de închiriere.

Art. 32. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 141/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 33. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,

Nicolae Bănicioiu

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

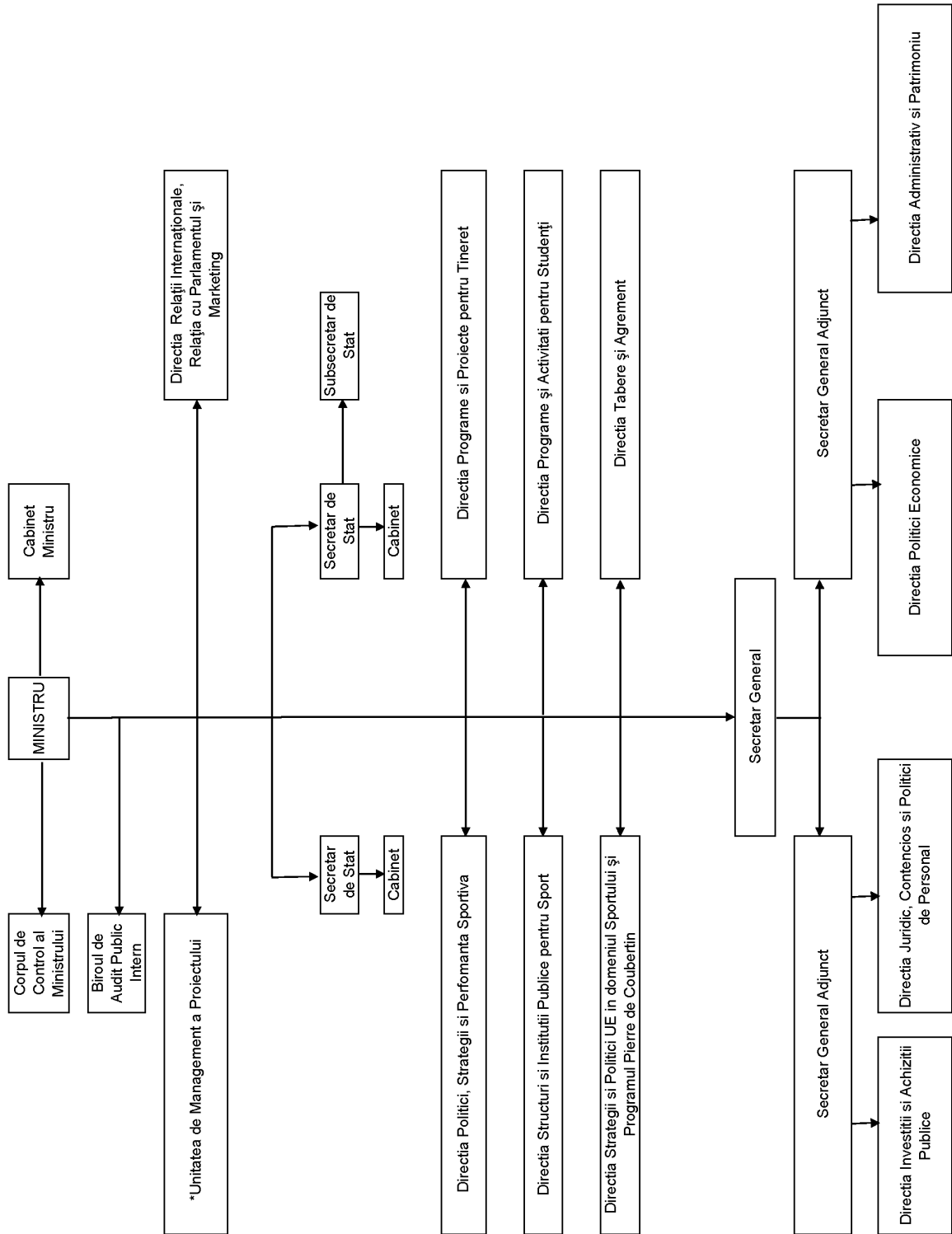
Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Tineretului și Sportului

Numărul maxim de posturi este de 202,
exclusiv demnitarilor și cabinetelor ministrului.

*Funcționează ca birou

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

UNITĂȚILE
care funcționează în subordinea Ministerului Tineretului și Sportului

Denumirea unității	Sursa de finanțare
I. Direcțiile județene pentru sport și tineret, respectiv Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
II. Casele de cultură ale studenților și Complexul Cultural Sportiv Studențesc „Tei” — București	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
III. Cluburi sportive	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
1. Clubul Sportiv „Unirea” Alba Iulia 2. Clubul Sportiv Municipal Arad 3. Clubul Sportiv Municipal Pitești 4. Clubul Sportiv „Muscel” Câmpulung 5. Sport Club Municipal Bacău 6. Clubul Sportiv Municipal Onești 7. Clubul Sportiv „Crișul” Oradea 8. Clubul Sportiv Municipal Bistrița 9. Clubul Sportiv Botoșani 10. Clubul Sportiv Municipal Brașov 11. Clubul Sportiv Municipal Brăila 12. Clubul Sportiv Municipal Buzău 13. Clubul Sportiv Municipal Reșița 14. Clubul Sportiv Municipal Călărași 15. Clubul Sportiv Municipal Cluj-Napoca 16. Clubul Sportiv „Farul” Constanța 17. Clubul Sportiv Municipal Sfântu Gheorghe 18. Clubul Sportiv Târgoviște 19. Clubul Sportiv Municipal Craiova 20. Clubul Sportiv Municipal „Dunărea” Galați 21. Clubul Sportiv Municipal Giurgiu 22. Clubul Sportiv „Pandurii” Târgu Jiu 23. Sport Club Miercurea-Ciuc 24. Clubul Sportiv Municipal Iași 25. Clubul Sportiv Municipal Baia Mare 26. Clubul Sportiv „Mureșul” Târgu Mureș 27. Clubul Sportiv „Ceahlăul” Piatra-Neamț 28. Clubul Athletic Roman 29. Clubul Sportiv „Petrul” Ploiești 30. Clubul Sportiv Orășenesc Sinaia 31. Clubul Sportiv Satu Mare 32. Clubul Sportiv Municipal „Armătura” Zalău 33. Clubul Sportiv Municipal Sibiu 34. Clubul Sportiv Municipal Suceava 35. Clubul Sporturilor Tehnico-Aplicative Suceava 36. Clubul Sportiv „Teleorman” Alexandria 37. Clubul Sportiv Municipal Timișoara 38. Clubul Sportiv Municipal „Danubiu” Tulcea 39. Clubul Sportiv „Viitorul” Vaslui 40. Clubul Sportiv „Chimia” Râmnicu Vâlcea 41. Clubul Sportiv „Unirea” Focșani 42. Clubul Sportiv „Olimpia” București 43. Clubul Sportiv Școlar „Triumf” București 44. Clubul Central de Șah București	

Denumirea unității	Sursa de finanțare
45. Clubul Sporturilor Tehnico-Aplicative București 46. Clubul Sportiv Municipal Drobeta-Turnu Severin 47. Clubul Sporturilor de Iarnă Vatra Dornei 48. Sport Club Municipal Deva	
IV. Complexele sportive naționale	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
1. Complexul Sportiv Național „Lia Manoliu” București 2. Complexul Sportiv Național Snagov 3. Complexul Sportiv Național „Nicolae Navasart” Snagov 4. Complexul Sportiv Național Poiana Brașov 5. Complexul Sportiv Național Bascov 6. Complexul Sportiv Național Orșova 7. Complexul Sportiv Național Piatra Arsă 8. Complexul Sportiv Național „Sala Polivalentă” București 9. Complexul Sportiv Național Izvorul Mureșului	
V. Centrul Național de Formare și Perfecționare a Antrenorilor	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
VI. Muzeul Sportului	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat
VII. Institutul Național de Cercetare pentru Sport	Cu finanțare din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

